

מִבֵּית

שבועון קבוצת יבנה
ראש חודש אב תשע"ו
(5.8.16)

"משנכנס אב, ממצטין בשמחה" (מסכת תענית ד,ו)
התמונת מאתר "יאר"

שבת פרשת "מסעי"
כניסת השבת – 19: 12 צאת השבת – 20: 13
שבועון מספר 1208

פרשת "מסעי"

ליל שבת

19: 12 הדלקת נרות

מנחה, קבלת שבת וערבית

שבת

07: 00 דף יומי בבית המדרש – **אודי פיקסלר**

08: 00 תפילת שחרית

לאחר התפילה והקידוש – שיעורו של **נח חיות**

09: 30 תפילת ילדי א'-ד' בחדר אח"ם שבחדר האוכל

09: 30 תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת

12: 45 **תהילים לנשים** - בבית המדרש

12: 50 שיעור בספר 'תרי עשר' בבית משפחת - **נח חיות**

13: 30 תפילת מנחה גדולה

16: 30 שיעור גמרא בבית המדרש - **הרב אילעאי**

17: 00 **משק הילדים** פתוח לביקורים למשך שעה

17: 15 תפילת **מנחה קטנה** בבית הכנסת

שיעור '**צורבא מרבנן**' - בבית הכנסת מיד לאחר תפילת מנחה

17: 30 לימוד '**צורבא מרבנן**' הורים ילדים (א'-ו') בבית המדרש

17: 45 שיעור פרשת השבוע בבית סביון

17: 45 **הבית האדום** פתוח למבקרים למשך שעה

20: 13 **צאת השבת**

21: 30 אסיפת חברים

שהשמחה במעונם

✚ מזל טוב לטובה ויצמן לרגל נישואי הנכד שקד, בנם של נאווה ואלי שטיגל,

עם בח"ל רבקה.

✚ מזל טוב לניתאי עדיקה ולהורים דביר ולינוי לרגל בר המצוה.

נקודה למחשבה

המלך למעשה רצה ללמד ולהדגיש לבנו את חשיבות הדרך עצמה במקום מסוים: מה עברנו בה? כיצד התמודדנו עם אתגרים שהיו לנו בדרך? היכן היו לנו נקודות משבר והיכן צמחו נקודות האור והתקווה? לכל אחד מאיתנו יש "מסע" בחייו - שאיפות, רצונות, תקוות - וכל אחד עם דרכי ההתמודדות שלו. חשוב להפיק לקחים מעצם הדרך - וההתמודדות איתה. להיות מוכנים לקראת מסעות אחרים שנכוננו לנו בחיינו, ולשם כן נכתבו לנו בפירוט מסעותיהם של בני ישראל. שבת שלום - עמייעל גורליק

בתחילת פרשת "מסעי" מספרת לנו התורה על המקומות בהם היו בני ישראל בדרכם מארץ מצרים. "ויסעו מ... ויחנו ב...". לכאורה יש לתמוה מדוע מסופר ומאוזכר כל מקום ומקום שבו עברו בני ישראל?! ישנם תיאורי מקום שלכאורה נראים שוליים ולא נחוצים בהופעתם. החשוב הוא שבסוף הגיעו ליעד - ארץ ישראל. רש"י במקום מביא את מדרש תנחומא: "מלך שהיה בנו חולה, הוליכו למקום רחוק לרפואתו, כיוון שהיו חוזרים התחיל אביו מונה את כל המסעות, אמר לו: כאן ישנו, כאן סיקרנו, כאן חשת את ראשך...".

"זוהיה מדי חודש בחודשו..."

"משנכנס אב ממעטין בשמחה"
לילדי כיתות א'-ב' זוזריהם שלום!
שוב נפגשים לציין ראש חודש
וזחפעים... חודש אב
ניפגש אי"ה ביום שלישי ה' במנחם אב (9.8)
בשעה 17:00 (חמש) בבית הילדים
פרטים נוספים בבית הילדים.

בואו בשמחה,
מזל גוטליב

ט"ו באב

השנה נציין את חג האהבה
ביום שלישי, י"ב באב, 16.8
באירוע לכל המשפחה
אשר יכלול את המופע המשובח
"מה שיותר עמוק" - אלון הלל
ומשה לוי האגדיים, בליווי אילן
הלל ויהונתן הלל, במופע הוקרה
ללהקת "תמוז" - שלום חנוך
ואריאל זילבר. פרטים נוספים על
המופע והאירוע על לוח המודעות.
יעל מרוז

מכל לומדי השכלתי

ראיון עם נח חיות לרגל הוצאת ספרו

"בין התנחלות לגלות – לחקר העריכה של נביאים ראשונים"

מ-1943, לפיה ארבעת הספרים נכתבו כולם בתקופת החורבן כדי להצדיק את החורבן, והם בעצם חיבור של סופר מתקופת החורבן. מאחורי תפיסה זו עומד חוקר ידוע בשם **מרטין נות**, ואני התמודדתי עם התזה הזאת שהפכה שלטת ומקובלת מאז.

- **באיזה כלים השמשת כדי להפריך את התפיסה הזו?**

בדקתי על פי שני מרכיבים: האחד הוא המרכיב הלשוני, המתבוסס על ביטויים משותפים ושפה משותפת, למשל: האם משתמשים בביטוי "**לעלות** מארץ מצרים" או "**לצאת** מארץ מצרים", האם האלילים מכונים "**בעלים**" או "**בעלים**" ו"**עשתרות**". ואבן הבוחן השנייה היא השקפות עולם. ויש פרק שלם בספרי שאני

בימים אלה יצא ספרו החדש של חברנו **נח חיות**, "בין התנחלות לגלות". הספר עב הכרס, (כ-600 עמודים), הוא הרחבה של עבודת הדוקטורט של נח, אותה סיים לפני שמונה שנים.

- **נח, מה השיקולים לפרסום ספר ומה עיכב אותו?**

שלושת הבודקים של הדוקטורט אמרו שכדאי להוציא את המחקר כספר, וגם הגשתי את הדוקטורט לשיפוט "קרן פרי", העוסקת בספרות המקרא, וקיבלתי מילגה שהותנתה בעמידה בתאריך יעד לפרסום. המדריך שלי לדוקטורט, **פרופ' יאיר זקוביץ**, לחץ עלי. הקושי העיקרי היה מחסור בזמן, וגם לא הייתי בטוח שזה מספיק חשוב. לא ראיתי שהדוקטורט שלי מעורר דיון אקדמי ולא הייתי בטוח שיש ערך לפרסומו.

- **במה עוסק הספר?**

בשאלה האם ספרי נביאים ראשונים: יהושע, שופטים, שמואל ומלכים, הם ספר אחד או ארבעה ספרים. השאלה מוזרה לקהל הרחב כי לכולם ברור שאלו ארבעה ספרים, מה גם שזו המסקנה בסוף. אבל בעולם חקר המקרא יש תפיסה שלטת החל

מכנה "אמונות ודעות בנביאים ראשונים", שם אני מראה עקיבות רבה בשורה של נושאים לאורך כל אחד מהספרים שלנו, מול מחלוקת בולטת בין הספרים. לדוגמא, בספר מלכים יש תפיסה מגובשת לגבי מהי הנבואה, לגבי מקומו של הארון ולגבי צורת פולחן כזו או אחרת, ובספר שופטים או יהושע קיימת שוב תפיסת עולם מגובשת אבל שונה לחלוטין. בספר מלכים נבואה חייבת להתגשם, ובספרים אחרים לאו דווקא. ויש דוגמאות רבות נוספות.

- מה הייחוד של העבודה?

הייחוד הוא דווקא בהיקף שלה. כלומר, כמעט לא נכתב מחקר מלא על נביאים ראשונים מאז מרטין נות, ורוב החוקרים הסתפקו במחקר חלקי והשליכו ממנו על כל נביאים ראשונים, השלכה עליה אני חולק נמרצות.

- למעשה אתה יוצא חוצץ נגד התפיסה המקובלת בחקר המקרא. איזה הדים יש לניפוץ הדעה הרווחת?

זה היה אחד הדברים שהרתיעו אותי מלכתוב, כי ראיתי שאף אחד לא יוצא מגדרו. לעבודות דוקטורט אין הפצה. אם הייתי מפרסם מאמר עם עיקרי הדברים אולי היה לזה סיכוי, אבל לא עסקתי בזה. בכל זאת חוקרים בארץ משתמשים בדוקטורט שלי בכל מיני צורות. מאז שיצא הספר הזה דווקא היתה התעניינות

די מהירה. הוזמנתי לחוגים שונים באוניברסיטאות.

- אבל בעצם הערך של הספר הזה הוא יותר בזירה הבינלאומית ...

תיאורטית כן. השאלה כמה זה יתפוס. חסרונו הגדול הוא שהספר בעברית. בלי ספק היה צריך להיכתב באנגלית, אבל לא היה לזה תקציב.

- באמת, איך מממנים ספר כזה?

ישנן כמה קרנות ויש אנשים שמוסיפים מעצמם כסף. זה עלה לא מעט כסף (קרן פרי לא השתתפה בסוף, בטענה שעברתי על הזמן שהוקצב לי) והשתתפו במימון קבוצת יבנה והמשפחה שלי. אני מניח שיש לא מעט אנשים שלא היו מוכנים להשקיע את הכסף הזה בפרסום ספר.

- איך התארגנת, בהתחשב בעיסוקים הרבים שלך?

לא התארגנתי כל כך. לכן לקח יותר זמן. אם היה לי יותר זמן הייתי מקדיש יותר זמן לעריכה. למרות שעברו 5-6 שנים מאז הדוקטורט הייתי חייב להתעדכן במחקר ובמתודיקה של המחקר, שיטות מחקר וכד'.

פרשייה בפני עצמה היא הפקת הספר. צריך להתקין מפתחות, עבודה רבה שעשיתי לבדי. יש קרוב ל-10,000 מראי מקום שצריך לטפל בהם, וצריך להתאים לכללי ההגשה של הוצאת הספרים (מאגנס) שחלקם ממש לא היו ידועים לי.

רמת התלמידים וגם רמתם של המורים אינה רמה של מחקר.

- מה מעניין אותך יותר, הפן המחקרי או הספרותי?

כשאני מלמד אני מתחשב בקהל שלי. מה הוא יכול לקלוט ומה הוא רוצה לקלוט. גם בתוך הפן המחקרי ישנם לא מעט רעיונות שניתנים להבעה בשיעור. בתוך הספר משוקעים עשרות רבות של שיעורים שנתתי בפני קהל עם התאמה לפירוש. לדוגמא: סיפור "פילגש בגבעה". מי שקורא את הסיפור נתקל בהרבה חזרות. המחקר שלי מוכיח שהסיפור נכתב פעמיים. פעם אחת כשישראל הם ה"טובים" ואנשי בנימין הם ה"רעים" והקב"ה עוזר לישראל. ופעם שנייה, מחבר מאוחר החליט ככל הנראה שכאשר יש מלחמת אחים אין טובים ואין רעים, כולם רעים, ואלוקים לא רוצה להתערב בשום דבר. זו דוגמא איך מחקר פילולוגי יבש יכול לתת משמעות אנושית שהיא רלבנטית תמיד.

ולסיום?

אני מודה לאנשי קבוצת יבנה ולחברים שמלווים אותי בשיעורים כבר עשרות שנים. בעבורי, לפחות, הדרך הכי טובה ללמוד היא ללמד ובשביל זה אני צריך תלמידים. אז אני מודה למורים שלי ולתלמידים ולמוסדות הקבוצה שעזרו לי בהפקת הספר.

בהצלחה! **ראיינה: דינה ספראי**

הייתי אמנם ער להבדל בין קו מפריד לקו מחבר, אבל אז התברר לי שיש סוג שלישי של מקף. המשמעות של הטעות הזו היתה לעבור על אלפי מקפים ולתקן. עבודה סיזיפית שנעשתה בלילות. היו שבועות שבהם עבדתי כל לילה מ-20.00 עד 01.00 אחרי חצות.

נח מצביע בנחת גם על התמונה בשער הספר, ומפטיר "אפילו עיצוב העטיפה ורכישת הזכויות לתמונה מוטלים על הכותב, אך זו הייתה התנסות מעניינת".

- האם הוצאת הספר תשנה משהו בכיוון המקצועי שלך?

כדי להיכנס לאקדמיה צריך לפרסם מאמרים ואני לא עסקתי בזה. היתרון היחיד הוא שעכשיו אם יהיו לי מאמרים יהיה לי יותר קל לפרסם אותם.

- מתחרט שלא התחלת יתר מוקדם?

זאת היתה התלבטות במשך כל הזמן. מצד אחד אני חושב שעשיתי דברים חשובים, מצד שני היה ברור לי שאי אפשר לעשות את שני הדברים: גם לנהל בית ספר וגם להתקדם באקדמיה. "או זה או זה". בכל זאת אני מעריך שאם הייתי יוצא לדרך שוב עם התובנות של עכשיו, הייתי עושה אותן הבחירות. מבחינה אקדמית אני מלמד במכללת "אחוה" כמורה מן החוץ, וזהו כרגע. היום גם רוב המכללות דורשות פרסומים למרות שזה די מגוחך, כי גם

אולי "אור לגויים" יבוא אחרי שתהיה "אורה ליהודים"?

שבתורה ובדמויות האלה הובאו יחד עם ההנחה שהסביבה, גם אם לא קיבלה אותה, לא ראתה בה ובם פרימיטיביים. אבל כיום, התבטאויותיו של הרב יגאל לוינשטיין, כמו גם פנייתם של מאות רבנים לא לסתום פיות, הצליחו להביא את אביב גפן, שומו שמיים! למסקנה ש"דברי הרבנים מזעזעים ופרימיטיביים". אני מניח שעד לדברים האלה אכן דברי רבנים מצאו חן בעיני אביב גפן (וכבר נטה להתחזק ולחזור בתשובה) ובא הרב לוינשטיין וקלקל

גם כתב רותם רעיון שהתורה (שבכתב?) קבעה רף חדש של מוסר ששימש לא רק את עם ישראל אלא הייתה "אור לגויים". מעניין אם חלק מהנושאים שבפרשת מטות כלולים ברף הזה. למשל שהאב יכול להפר את נדרי הבת והבעל את נדרי אשתו. או למשל שנקמת ה'בני ישראל מאת המדיינים דורשת להרוג **כל** זכר **וכל** אשה יודעת איש ולהשאיר בחיים רק את הטף והנשים שלא ידעו משכב זכר. או למשל בפרשת השבוע (מסעי) שבנות צלפחד מקבלות "תיקון" ל"עמידתן על זכויותיהן הבסיסיות", שלטוב בעיניהם תהיינה לנשים ובלבד שיהיו ממשפחת מטה אביהם. יותר

ב"מבית" האחרון, פרשת מטות, זכינו למאמר פרי עטו – וניתן להוסיף: פרי יצירתיותו – של רותם הקשר. אין בכוונתי להתייחס לכל טיעון ולכל דוגמא שהביא אלא רק לחלקם וזאת, בעיקר, כדי להישאר במסגרת מאמר באורך מתאים לביטאוננו.

בתיאור הראשוני של דמויות ואירועים בדברי ימי עמנו, מאברהם אבינו ועד דבורה הנביאה, וכן בציון שתי מצוות מתורתנו הקדושה, פרש רותם מסכת מתקדמת של שחרור האשה ולבסוף גם שחרור עבדים. והביע את דעתו שגם אם העמים של אותם תקופות לא קיבלו או לא הבינו את החידושים של התורה ו/או אותן דמויות, ודאי לא יכלו לראות בהם משהו פרימיטיבי. וזאת, בניגוד לאביב גפן שצוטט כאומר ש"דברי הרבנים על ההומאים מזעזעים ופרימיטיביים".

מהיכן הסיק רותם שכאשר אברהם חידש את האמונה באל אחד, "בכך נשא על דגלו את נושא השיוויון בין המינים"? האם מכך שברדתם מצרימה ביקש מאשתו "אמרי-נא אחותי את למען ייטב-לי בעבורך"? והיכן בדיוק מרדה רבקה בבעלה? ובעצם, כל התיאורים האלה המצביעים על הקידמה

מאוחר תאמר לנו התורה שבהגיע זמן המלחמה לרשת את הארץ לא נחיה שם כל נשמה. רף מוסרי שבאמת הוא "אור לגויים".

יש בתיזה המרכזית של רותם משהו שלכאורה עומד בסתירה למסורת ישראל סבא. התורה שניתנה בסיני (בלי להיתפס מילולית לביטוי זה שמייצג את קבלת חמישה חומשי ואשר חלק לא מבוטל מהם נוצר אחרי מעמד הר סיני) ניתנה עם כל פרטיה ודקדוקיה. זאת אומרת תורה שבעל-פה ניתנה לעם ישראל בד בבד עם תורה שבכתב. לומר שחז"ל ביטלו דברים שמופיעים בתורה שבכתב בגלל שהשתכללו אמונות ודעות עם הזמן נראה כסותר משהו מאד בסיסי במסורת. וידוע שיש כלל האומר שחכמים יכולים לעקור דבר מן התורה בשב ואל תעשה. אבל זהו דבר שלא מרבים לעשותו ובדרך כלל מיישמים אותו כשיש קלקולים ולא שכלולים.

(לדוגמא: לא ליטול לולב בשבת אף אם היום הראשון של סוכות נופל בשבת והסיבה - שמא יטלטל ארבע אמות ברשות הרבים.) ולכן לפרש שדיני עונש מוות בבית דין או דין בן סורר ומורה שונו מהמקור זהו להסיט את כוונות חז"ל ונראה כחוטא לאמת. בדיני נפשות התורה שבעל-פה מסבירה לנו על פי

מדרשי ההלכה שהדרישות החוקיות שתאפשרנה לבית דין (של 23 או סנהדרין גדולה) לדון דין מוות הם עצמם הופכים את הדבר לאפשרות רחוקה. וכגון שרק עפ"י שני עדים או יותר, ורק אם התרו ברוצח לפני הביצוע ואמרו לו מה עונשו אם יבצע, ורק אם אמר בפה אעפ"י כן אני עובר. ושהעדים ראו במו עיניהם - וממילא עדות נסיבתית לא קבילה, ועוד כהנה וכהנה דרישות. ועד שרותם הביא את דברי רבי אלעזר בן עזריה (במשנה במסכת מכות ז) שבה תנא קמא טען לפני דברי ר' אלעזר בן עזריה, סנהדרין ההורגת אחת בשבוע (=שבע שנים) נקראת חובלנית, יכול היה להביא את דברי רבי טרפון ורבי עקיבא באותה משנה שאמרו אילו היינו בסנהדרין לא נהרג אדם מעולם. וכל זה אך ורק עקב הדרישות הקפדניות של התורה בדיני נפשות. וכן בדרישות התורה לגבי בן סורר ומורה.

ולבסוף כמה מילים לגבי "מורכבויות" שעלינו לחיות איתם. התורה אומרת בפרשת אחרי מות, במסגרת דיני עריות, בקריאה שאנו קוראים ביום הכיפורים: "ואת-זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא". נכון, גם אין ספק שההלכה מקדשת את הפורמט המשפחתי המסורתי, כדברי רותם. ואכן התורה

מקדשת את כבוד האדם שנברא בצלם. וזה לא "מצד שני" כפי שרותם כתב. אני מניח שהוא סבר שזה ערך שמתנגש עם הביטוי "סוטים" בדבריו של הרב יגאל. אבל יש להבדיל הבדלה גמורה בין ההתייחסות לתופעה המקדשת (ממש כד!) את הלהט"ביות ומעמידה אותה כדבר שיש להתגאות בו לבין ההתייחסות לאנשים פרטיים אשר או שאינם מודעים להסתכלות היהודית על הומואים – וכאן ראוי להעיר שיהודי השומר תורה ומצוות לומד מוסר מהו מהתורה ולא מאייקונים של העולם החילוני – או שלא רוצים לראות בדבר זה בעייה. יש הבדל מהותי בין זכותו של האחר להיות אחר, לבין להכריח אותי או כל אדם אחר לראות בעמדתו דבר מוסרי או חיובי או רצוי. אני משער שעדיין בימינו לא נקבל קהילת קלפטומנים, למשל, המתגאה בראש חוצות על היותם כאלה. (אבל אולי בעתיד?)

ומילה אחרונה לגבי התייחסות הרב יגאל לרפורמה: דומה שהדמגוגיה חוגגת בעניין. מי ששמע את דבריו במלואם יודע שהוא לא קרא לאף יהודי נוצרי! הוא כן קרא לרפורמה נצרות. והאם הוא טועה? הרי הנצרות הייתה הראשונה שדחקה הצידה את התורה "הישנה" שמצוותיה כבר אינן רלבנטיות, והמציאה תורה "חדשה" שמקדשת את אותו האיש כבן אלוהים ודורשת רק קבלתו בלב ואולי גם העמדת רף מוסרי (למשל לתת את הלחי השנייה), ולגיטימי לראות ברפורמה משהו דומה.

אם וכאשר יתלכדו הכוחות בעם ישראל השומרים על מסורת ישראל ותהיה לנו אורה ושמחה, יש סיכוי סביר שאכן יצא האור לגויים.

יעקב וכמן

הגביע הוא שלנו

בזמן בכדי להניף את צלחת האליפות.
מזל טוב!!”

**אומרים שלא ליקתם דבש ולא
שיחקתם נגד ניר גלים, האמנם?**

”בבית המוקדם נתקלנו ביריב עיקש
מאוד. היתה זו הקבוצה הלוחמנית
מגני-טל, ויכולנו להם בניצחון על חודו
של קול, אופס חודו של סל, 44:43.

הקבוצה מגני טל הובילה עלינו 6:24,
שבמושגים שלנו, לצורך ההמחשה,
זה משהו כמו 60:40 לטובת
המורחבת. המשחק נערך במוצאי
שבת וכנראה שגני טל נפלו בסופו של דבר
בגלל שאכלו יותר מידי צ'ולנט בשבת.”

מי הקלע הבולט?

”זהו, כנראה שאין. הנקודות התחלקו
בין השחקנים. כל פעם בלט מישהו אחר
וזה משהו שטבוע בקבוצה מנעוריה -
שכל אחד נותן לפי יכולתו שווה בשווה.”
יניב חושב רגע ומוסיף: ” בעצם במשחק
אחד היה לנו שחקן שבלט מעל כולם.
בחצי הגמר במשחק נגד בני דרום היה זה
הדר זלקינד (שכני היקר וחברי הקרוב – ש”ג)
שהתעלה ונתן את משחק חייו.

21 הנקודות שקלע הכריעו את הכף מול
ה”שולצים” מבני דרום והביאו את
הקבוצה למשחק הגמר.”

ביום שני השבוע הונף הגביע אל-על.
קבוצתנו זכתה בצלחת האליפות של **ליגת
בתי הכנסת**. ליגת בתי הכנסת בה שיחקנו
היא ליגה המתקיימת בחלקת האלוהים
האזורית פרי שיתוף פעולה בין שתי המועצות
האזוריות, **חבל יבנה ונחל שורק**. על
השתלשלות האירועים עד הזכייה הנכספת
סיפר לי **יניב וולף**, שמונה לדובר
הקבוצה:

”במשחק הפתיחה של הליגה נחלנו
הפסד צורב לקבוצה מיד בנימין.
לאחר שניתחנו את ההפסד ובדקנו

סטטיסטיקות הפקנו לקחים וחזרנו
למשחק הבא כאילו נולדנו מחדש - ומאז
לא הפסדנו, וניצחון רדף ניצחון, גם אם
לעיתים ”ניצחנו בשיניים”.

מי ומי בקבוצה?

”הקבוצה נבנתה בעמל רב ומופיעים בה
כוהנים לצד עמך ישראל. הכוהנים
הבולטים הם בני משפחת **אבשלום כהן**,
עדי, דורון וליאור, ולידם **הדר זלקינד**
ואחיו הצעיר והגבוה מכולם **איתן**.
משלימים את ההרכב **אלדד בן אהרון**,
יניב וולף שניר טסלר, **יאיר סימון**, ו**ניר
שריד**, האבא המסור של הקבוצה. גם
אבא, גם קולע וגם לקראת הגמר הפך
להיות במזל טוב אבא של **שי** ועוד חזר

משהו על המשחקים נגד הקבוצה מחפץ חיים?

יניב: "את חפץ חיים ניצחנו ברבע הגמר במשחק הבית ובמשחק החוץ. בלבב פנימה עדיין הדהד ההפסד הצורב של **קבוצת הכדורגל** שלנו ב-1942 לקבוצה החזקה מחפץ חיים. הפסד עליו קראנו לאחרונה באחד מגיליונות 'מבית'. שיחקנו גם על הכבוד".

מה קרה במשחק הגמר?

"משחק הגמר התקיים בבני דרום. עלינו לגמר ביחד עם הקבוצה החזקה והמאומנת **מבית גמליאל**. קבוצה זו הגיע לגמר ללא הפסד והפכה להיות אימת הליגה. בתחילת המשחק הקבוצה מבית

גמליאל פתחה פער של 8 נקודות, אך אז בא המהפך, ואולי הכוהנים עשו את ההבדל. הגענו לדקות ההכרעה ביתרון אותו לא שמטנו עד שריקת הסיום וניצחנו 42:38. במהלך המשחק איבדנו את אחד משחקני המפתח, אלדד בן אהרון, שנפצע ברגלו. ניתן היה לראות את הדאגה שהתפשטה על פניה של **צביה**, האם שביציע. (אל דאגה - אלדד בסדר ושב לאיתנו). לצערנו הדר, כהן ושחקן מרכזי, לא יכול היה להגיע למשחק הגמר עקב שירותו. את המלחמה על המגרש עשינו גם בשבילו".

איך ההרגשה שצלחת האליפות בידינו?

יניב: "קשה לתאר במילים. התרגשות גדולה ואמונה בה' [אמרנו לכם שזו ליגת בתי כנסת, לא? - ש"ג]. **ניר שריד** קבל לידינו את הצלחת מראש המועצה, **מר משה ליבר** והצלחת הונפה אל-על לכל תשואות הקהל והאוהדים המסורים שלנו, שליוו אותנו לכל המשחקים. במשחק הגמר אוהדינו המסורים תפסו את שתי השורות הראשונות בהיכל הספורט בבני דרום ונתנו קולם בעידוד קולני שדחף את הקבוצה לעוד מתפרצת ועוד מתפרצת. למשחק הגמר לא הגיעו נציגי המזכירות, אז הסתפקנו בראש המועצה, אבל אנחנו בטוחים שהם איתנו באופן המורחב ביותר".

תודות?

"תודה גדולה **לשחר באוסי**, מרכז ועדת ספורט, על התמיכה בקבוצה. תודה לאוהדים שמלווים אותנו, זה עוזר ומחזק, וכולנו הערכה.

תודה לנהגי ההסעות שבלעדיהם כל

אותם אוהדים לא היו מגיעים.

ותודה מיוחדת לאבא של הקבוצה,

ניר שריד, שבלעדיו כל זה לא היה

קורה".

כיצד אתם מתכוננים לחגוג את הזכייה?
"אנחנו בודקים אופציות. נדבר על כך אבל לא בבית הכנסת, אולי במבואה".

ראיין ותיבל: שמשון גוטליב

ועדת צעירים מחבקת ואוהבת

לענת גוטליב, ליאת אסולין ועקיבא וייסמן

צאתכם לשלום לשנת הי"ג

ענת - להדרכה במקווה ישראל.

ליאת - לעבודה עם ילדים ומבוגרים בעלי צרכים מיוחדים.

עקיבא - לאדמניסטרציה בבי"ס שדה כפר עציון.

בטוחים שתעשו את המיטב מצידכם להיטיב עם אחרים.

גאים ומחבקים את **רחלי גוטליב** עם קבלת ה"תואר"

קצינה מצטיינת גדודית בקהילת המודיעין

מצדיעים לך באהבה

בהצלחה - מחבקים ואוהבים - ועדת צעירים

משולחנו של זאב ספראי

באופן אישי יש לי הרהורים (קצת ביקורתיים, ומעט קשים) על הדרך בה הלכנו בנושא, אחפש דרך לבטא אותם במקום אישי יותר.

יש חברים המספרים לנו על "עייפות" מדיונים קיבוציים. אני מבין את התחושה אבל מה לעשות - הדמוקרטיה היא מתכונת "שלטון" המחייבת שותפות ומאמץ. מי שמצביע משפיע. זו לא סיסמת בחירות אלא מציאות חיינו. זה מכתוב גם לחברים לא לנסות להטות את האסיפה לנושאים אחרים ולהתמקד בנושא שעל הפרק.

נסיים במשהו מרענן יותר. בשבועות האחרונים שהו כאן מספר קבוצות ששמחנו להיות עבורם בית זמני. אנחנו מאוד גאים שביכולתנו לסייע בתחומים אלו.

לאחר שבוע מענג עם בני ישיבת הקיבוץ הדתי, בעוד שבועיים בפרשת 'ואתחנן', תתקיים כאן שבת של קבוצת "משיב הרוח". זו קבוצה של צעירי הקיבוץ הדתי המתרכזת בנושאי ליבה רעיוניים. צעירי יבנה והצעירים ברוחם מוזמנים להשתתף. **על סדר היום באסיפה** מספר נושאים. את פרטי תקנון העבודה גמרנו, וצריך עוד להביאו להצבעת אישור כוללת. נושא אחר יהיה מתכונת בר המצווה. למועצה הובאה

השבוע שוב קיימנו הצבעה בקלפי. השולחן של הקלפי כבר הופך קבוע בנוף. נשיאות האסיפה התחילה לשקול חלופות של הצבעה ממוחשבת. יש כיום פתרונות ממוחשבים, ומאובטחים די הצורך, וניתן להסדיר הצבעה מרחוק. כמובן שהאסיפה תצטרך לאשר הסדר כזה (כולל אישור תקציבי).

מיגון

בשעה שאני כותב אין לי מושג מה יהיו תוצאות ההצבעה. אך כבר עתה ברצוני להבהיר.

1. הדיון על הממ"ד היה חלק מתוכנית רחבה יותר של הבאת נושא הבנייה לדיון מחודש. במוצאי שבת נצביע על המשך המהלך ואני מקווה שהמתווה יאושר.
2. אם תאושר ההצעה שהציע **דני הרץ**, שאומרת: הגדלת חדר הכניסה לממ"ד ("קיר אילן") וחיפוש פתרון הולם ליתר סוגי הבתים, נעבור לשלב ביצוע רק לאחר שנוכל לוודא שאכן יש לנו פיתרון מתאים ושיווינו ליתר סוגי הבתים. לכל היותר נוכל להתחיל בתהליך (הממושך כשלעצמו) של אישור ממשלתי לתוכנית הקומותיים. ובמקביל, כאמור, יהיה עלינו להכין פתרונות ליתר טיפוסים הבניין שביבנה כדי שנוכל לבצע את ההחלטה במלואה.

הצעה פרטית שנדונה ארוכות. רוב פרטי הדיון הם בסמכות המועצה. כך למשל אושרה ההחלטה הקודמת שדין בת מצווה כדין בר מצווה. כך כתוב בנוהל שלנו. אך היו מ"זקני יבנה" שטענו שזו טעות דפוס, וההחלטה בשעתו הייתה שאין אירוע של בת מצווה בשבת עצמה. המועצה אישרה בשנית את הנוסח הכתוב, המשווה בין המינים. מה שבא לאסיפה הוא היבט אחד צר והוא הצעה לאפשר למשפחות שלא לעשות אירוע מרכזי באמצע השבוע.

ההצעות באות מתחושתן של משפחות שהאירוע המרכזי אינו מתאים לכולם, ויש משפחות שלהורים או לילד (ילדה) לא מתאים אירוע כזה, והן רוצות אירוע קטן יותר, אינטימי יותר.

ההצעה המקורית הייתה לאפשר שלוש חלופות שביניהן תצטרך המשפחה לבחור:

1. אירוע בשבת ואירוע ביום חול. במסגרת זו מקבלת המשפחה סכום לנגן וכו', ומפיקה את אירוע כרצונה בתיאום עם המטבח. כנהוג כיום.

2. אירוע בשבת ואירוע פרטי באמצע השבוע. סכום הכסף שעולה האירוע המקובל באמצע השבוע יועמד לרשות המשפחה (כ-5,000 ₪).

3. אירוע "משודרג" בשבת ללא אירוע באמצע השבוע.

הדיון במועצה היה ער ומשך גם משתתפים מחוץ למועצה. האופציה השלישית לא

התקבלה, וזאת לאחר שהמועצה בדקה את הפרטים וראתה שקשה יהיה להגדירם. האפשרות השנייה של בחירה בין שתי האפשרויות התקבלה ברוב גדול. במהלך הדיון עלו שאלות כגון החשש לאי שוויון בין משפחות בעלות כישורי הפקה ומשפחות נעדרות כישורים כאלה, זליגה של האירוע והגדלתו הבלתי מבוקרת, הרצון לשמור על צניעות וכד'. מצד שני האירוע המרכזי הנהוג כיום מעורר מחלוקת, יש החשים שהוא גדול מידי ואיננו מקרין את ערכי הליבה שלנו, וודאי שאיננו מקודש. הסיכום של הדיון מובא בנוסח המופיע על לוח המודעות, שהאירוע הפרטי לא יישען על תשתית יבנאית, ולרשות המשפחה יעמוד התקציב שעלה האירוע הנהוג כיום. משפחה תוכל כמובן לבחור בין שתי החלופות.

יש בנושא משום הפרטה מסוימת. גם היום האירוע המרכזי חצי מופרט. המשפחה יכולה לעשות בתקציב כרצונה, בתיאום עם המטבח כמובן. אבל זו הרחבה של הבחירה של המשפחה. על כן אנו מביאים היבט מצומצם זה להכרעת האסיפה.

האסיפה מטיבה איננה מסוגלת לדון בשאלה האם יהיו 200 אורחים או 230, ולא במספר המנות ועלותן. אבל היא נדרשת לחוות דעתה על המתווה הכללי.

שבת שלום - זאב ספראי

סוף מיגון במחשבה תחילה

המזכירות לבניית ממ"דים והמשך התהליך מתבססת על התוכנית הזו. הסיפא היתה צריכה לבוא בידיים יותר נקיות, או בלשון אחרת, לא להזכיר את המושג חלופה מורחבת. אצל לא מעט חברים הוא פשוט גורם לחלחלה וכולנו נפסיד אותם ביום הדין. באשר "לקולות השונים", זה נראה יותר כניסיון לרכז ולרצות מאשר דיון אמיתי בצרכי בנייה עתידיים.

ומכאן להצעת. המזכירות לא צריכה להתעסק באופן ישיר בהכנת מסמך על צרכי בנייה עתידיים. אין לה את הזמן לכך. עניינים לא הרבה פחות חשובים עומדים על סדר יומה. עליה להביא לאישור אסיפת החברים צוות בנייה עצמאי, כן, צוות חדש ורענן, שיגיש למזכירות ולאסיפת החברים תוך חצי שנה מסמך שיבחן את צורכי הבנייה העתידיים. כך נוכל להתקדם כראוי בנושא הבנייה, שנראה היום מאיים ובלתי ניתן לגישור בין עמדות שונות. כך נוכל להתלכד במירב כוחנו סביב נושא הבנייה. נדמה שהיום אנחנו רחוקים ממנו. בסופו של התהליך נפעל לפי מסמך שיכלול בתוכו את מירב הרכיבים כדי לייצר תהליך נכון שישאיר

אותנו מסוגלים וחזקים. – **יהודה מרוז**

הערה: לא אוכל להיות באסיפת החברים. לכן אני מביא כאן את עיקרי הצעתי לדיון.

ישנה קבוצה שאת גודלה קשה לאמוד, שכל חפצה הוא שיתנו לה שקט, שלא תעשינה בבתי המגורים של החברים בה פעולות שונות הקשורות למיגון. הייתי חבר בקבוצה האלמונית הזו. אבל בתוך חברי קיבוצי אני יושב, ובאמת אין יותר טעם להילחם על עמדתה.

מאחורי המילים מתייצבת הסכמה שמתחייב לעשות צעד כלשהו בכיוון מיגון, משהו במרחב שבין מיגון פנימי להצעה המורחבת, שבאה לטעון שבעצם אין יסוד אחד מיסודות מבני המגורים שאינו חסין בפני הורדה ביום מן הימים, לקראת תוכנית גדולה שאיש אינו יכול לאמוד היום את היקפה.

כעת, משנפלו בעצם כל ההצעות למיגון, שבה המזכירות ומעלה את הצעתה לאסיפת החברים. אל"ף, לבנות לעת הזו ממ"דים בדרך קומתיים; ב"ת, להגיש "תוכנית בנייה כוללת המבוססת על **החלופה המורחבת**, תוך התחשבות בקולות השונים שנשמעו לאורך התהליך במטרה להגיע להסכמה רחבה ככל האפשר". על הרישא אני סומך את ידי בשתי ידיים. חולשתה הוא בסיפא. וליתר דיוק, לא המהות אלא מציעיה.

על פי הידוע לי, פרט לחבר מזכירות אחד, כל חברי המזכירות תומכים בחלופה המורחבת. אז אין להתפלג שהצעת

משולחן מש"א

העוקב תצטרך להיות מול מנהל הענף ותשפיע על צבירת ימי החופש. אני מקווה שנצליח להתרגל לנושא מהר כדי לא להיתקל בניירת מיותרת של השלמות רישום. בנושא הרישום ארחיב בהמשך.

מכיוון שהשינויים שלקחנו על עצמנו בתחום הארכת חופשת הלידה הינם מינוריים יחסית להצעת המועצה הראשונית, החליטה המזכירות שניתן ליישם את התקנון מיידי.

נושא רישום העבודה הינו נושא שמאמרים על מאמרים יכולים להיכתב עליו, עד כמה אנחנו כעצמאיים זקוקים לו או לא, והאם רישום עבודה שעתי מתאים לכל סוג משרה (כנראה שלא). אך לצערי, גם בעקבות האספות האחרונות, וגם אחרי שיצא לי לבקר בכמה קיבוצים שיתופיים, אני מבין שאין מנוס מלהתחיל להיכנס לנושא הרישום בצורה רצינית יותר, כמצופה מקיבוץ ייקה שכמונו. לתחושת, רישום טוב יותר יטהר את האווירה הלא טובה בתחום זה שקשה להתעלם ממנה, ולא יעשה את ההיפך, כפי שחלקנו חשים.

בחודש הקרוב אני הולך לעבור במפעלים היצרניים שלנו לצורך הדרכה מחודשת

לאחר שלוש אספות, חלקן מנומנות וחלקן סוערות, אני רואה לנכון לסכם את עיקרי ההחלטות שלקחנו על עצמנו.

הנושא הסוער ביותר נסב סביב אורך חופשת הלידה. ההחלטה שהתקבלה מאפשרת לקחת 14 שבועות חופשת לידה

(גם הבעל יכול בתנאים מסוימים), ואישה המעוניינת בכך ויש לה את מכסת ימי החופש, תוכל להאריך את החופשה עד ל-16 שבועות חופשת לידה (10 ימי חופש).

אני חש שזה שינוי סולידי ומתבקש, ושמה שקיבלנו אותו. לתחושת, בעוד כמה שנים יבוא הנושא שוב לפתחנו.

בנוסף, קיבלנו על עצמנו שינויים בנספחים השונים, כשהעיקרי שבהם הוא נוהל יזמויות שאושר במועצה. האסיפה הסמיכה את המועצה לשנות חלקים כאלו ואחרים בנספחים מפעם לפעם בהתאם לצורך.

נושא שלישי שאושר באסיפה היה בתחום רישום העבודה: ההחלטה היא שחבר ששכח לרשום עבודה בטלפון יוכל להשלים את רישום השעות עד כשבוע אחורה באינטרנט, ולא חודשיים אחורה כנהוג היום. השלמת רישום מעבר לשבוע

על רישום העבודה. הרישום היום הוא פיקטיבי בחלקו, ולא מאפשר לנו באמת למדוד את התפוקות והעלויות האמיתיות שלנו. המשפטים שנשמעו באסיפה לגבי אי דיוק הרישום שלנו, שבגללו לא ניתן להוביל מהלכים בתחום העבודה, הינו בעייתי הן מבחינה כלכלית מול הענפים, אבל חמור מכך, מבחינת המתח בין החברים לגבי אמינות הרישום. השלב השני יהיה הדרכה גם לתחום הצרכני ובשאיפה יסתיים לכל המאוחר עד סוף השנה.

נקודה קטנה לסיום. אנשי הגד"ש ברינה קוצרים את התירס ובורות התחמיץ הריקים מתמלאים כל טוב. בעונה זו נכסה שלושה בורות תחמיץ במהלך השבועיים הקרובים (אחד כבר מאחורינו), ועוד בור נוסף לקראת הסתיו. משימת כיסוי הבור הינה משימה שאנחנו כקבוץ חקלאי

עדיין לוקחים על עצמנו כסוג של תורנות. יש הרואים בזה מקור לגאווה, ויש שחושבים אחרת... השנה יהיו ארבעה מנהלי כיסוי מבין חברינו, שברצוני להודות להם על לקיחת האחריות: **אסף בית אריה, עזיון הראל, יוסי צנחני ואנוכי**. משימת הכיסוי לוקחת כשעה של עבודת צוות משותפת. אני קורא לאנשים שמקבלים תורנות זו להיענות לבקשה גם אם זה דורש לצאת לעבודה באיחור קל. שעות הכיסוי מכוונות לשעות הנוחות ביותר מבחינת מזג האוויר, אנא נסו להיות גמישים ולהיענות לאילוצים שהטבע מכתוב לנו מבחינת עיתוי הכיסוי. זו תורנות שלוקחת שעה עד שעתיים **בשנה** לחבר, בואו ברינה.

בב"ח לתו"ע - **מתי אלטמן**

על סדר היום באסיפת החברים

- שאילתות
- הודעת המזכירות בנושא עזבונות חברים ללא יורשים
- בניה – המשך דיון
- הפרטה - תקציב מסיבת ברובת מצווה

האסיפה תתקיים במוצאי שבת בשעה 21:30

נר זיכרון

רחל רוטשילד	תשס"א	במנחם אב	ב'
אלישבע פרלמן	תשס"ג	במנחם אב	ד'
צבי-מנחם (מקס) ראב"ד	תשס"ג	במנחם אב	ו'
ישראל קטן	תשנ"ח	במנחם אב	ז'
עזריה-ישראל גינסברג	תש"ל	במנחם אב	ט'
הרטה-חדוה ימיני	תשמ"ג	במנחם אב	י"ב
יצחק ליברמן	תשס"ז	במנחם אב	י"ג
אברהם ארליך	תשמ"ח	במנחם אב	י"ד
אליעזר-חיים טסלר	תשנ"ג	במנחם אב	י"ד
שלום גלבסקי	תרצ"ה	במנחם אב	ט"ו
מנחם בר-דרומא	תשמ"ו	במנחם אב	ט"ז
מיכל יונס (כהן)	תשנ"ג	במנחם אב	ט"ז
יוחנן-יעקב רון	תשס"ב	במנחם אב	ט"ז
אליקים (גצל) הקל	תשמ"א	במנחם אב	י"ז
אביגדור גינסברג	תשנ"א	במנחם אב	י"ז
אסתר (אסתי) תשבי	תשס"ח	במנחם אב	י"ט
טובה מולטר	תרצ"ה	במנחם אב	כ"ב
שלמה נחליאל	תשכ"ה	במנחם אב	כ"ד
יהודית ילון	תרצ"ה	במנחם אב	כ"ח

לוח הודעות

מרפאה

אחות כוננת בשבת פרשת "מסעי" – אחות בית סביון

שעות קבלה של הרופא בשבוע הבא:

יום ראשון - 17:30-14:30

יום שני - 16:00-14:30

יום שלישי - 11:00-09:30

יום חמישי - 09:00-08:00 ו-14:30-15:30 שבת שלום

עמותת חבל יבנה

בזאר מכירת מוצרים במרכז יום לקשיש חבל יבנה
"לנקות את הבית לפני החגים"...

בסוף חודש ספטמבר (לפני החגים) נקיים במרכז יום חבל יבנה בזאר מכירות.

אם יש לכם חפצים מכל הסוגים, חדשים או שנראים כחדשים, שאינכם

זקוקים להם, נשמח לקבלם. בברכה צוות העמותה

סגירת הבריכה – ימי תענית

בימים חמישי ושישי בשבוע הבא, ז'–ח' באב, 11-12.8 (לפני צום ט' באב)

הבריכה תיסגר, ותיפתח שוב למחרת

צום ט' באב (נדחה), ביום שני, י"א באב, 15.8.

נחום ריין - נעמה סולטניק

– הזמנה לסרט והרצאה –

מה קרה לאלה קארי ולאן נעלמה נוריקו-סאן?

הסיפור על הילדה היפנית נוריקו סאן הוא אחד מסדרת ספרים שנכתבו בישראל בשנות החמישים שהפגישה את הקוראים הצעירים עם בני גילם מרחבי העולם שתיארו את תרבותם ואורח חייהם.

הסדרה הייתה בשעתה פופולארית מאוד וזכתה להגיע למדפי כל חדרי הילדים. אחרי כמעט 60 שנה נסעה העיתונאית **דבורית שרגל** לחפש את הדמויות מהספר ותיעדה את מסעה בסרט דוקומנטרי.

המפגש עם היוצרת יתקיים **ביום חמישי, ז' באב, 11.8, בשעה 20:30 באולם אירועים.**

במפגש יוקרן סרטה של שרגל ולאחריו תתקיים עמה שיחה על המסע הבלשי בעקבות הילדים מרחבי העולם.

סרט נוסטלגי וכובש לב!

הציבור מוזמן

ועדת תרבות

בְּשׁוֹק יְרוּשָׁלַיִם / שְׂאוּל טְשֵׁרְנִיחֻבְסְקִי

מִי בּוֹצֵר – סוֹר אֵלַי וְזָכִיתָ בְּסִלְסָלָה!
גְּנָנִים, חוּשׁוּ קִנּוּ חוֹתְלֵת-תְּמָרִים, סָל!
סִלְסָלוֹת-תְּאֵנִים? – יֵשׁ! כָּל אֲשֶׁר-תִּשְׁאַל שְׂאֵל:
כִּלְכָּלָה, קָבָה, סָל, פְּטִילָה, גַּם סִלְיָה!

וּלְמוֹכְרֵי יְרֻקוֹת – כֵּן, בְּשִׁבְלֵם לְכַתְחָלָה
גַּם כְּלִיבָה קְלוּעֵת-גְּמִי וְכַפִּיפָה מְצָרִית, וְכָל
כְּלֵי נְצָרִים, כְּלֵי שֵׁל סוּף וְקִנְיָה נִמְתַּח עַל.
הוּי, מְגֻדְלֵי-עוֹפוֹת! תִּנּוּ עֵינֵיכֶם בְּצִנֵּת-תְּהַלָּה!

אֲדָ טָנָא נְאָה זֶה צְבוּעַ סָרְק וְכַחוּל,
אֲדָ טָנָא זֶה בְּשִׁבִיל בְּנוֹת-צִיּוֹן נְשֵׁי-הַחֵיל!
לֹא הִיָּתָה סְחוּרָה כְּזוֹ גַם שְׁלֵשׁוּם וְגַם תְּמוּל

הַקּוֹדֵם זֹכָה בָּהּ – בְּחֶפֶץ טוֹב וּמוֹעִיל.
הַזְדַּרְזוּ, קוֹנִים, קִנּוּ – עוֹד מְעַט וְרַד הַלֵּיל...!
כִּלְכָּלָה, קָבָה, סָל...! בְּזוּלֵי-זוּל, בְּזוּל!

צ'ה העיריט – י'חק ב'רוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com